

syn jo ikke sikrer imod, at disse Dyr saa vel som alle andre Dyr kunne blive angrebne af Sygdomme. Men jeg synes, at det, at man faar Sikkerhed for til bestemte Tider, at Dyrene ikke ere angrebne af nogen Sygdom, allerede er en Betryggelse; og at komme videre i Betryggelse i saa Henseende bliver jo for øvrigt en Umulighed. Men det ærede Medlem gif videre og udtalte, at det vilde egentlig kun blive en Skat, vi paalignede til Fordel for Landets Dyrlæger. Det, synes jeg nok, er noget mere vidtgaaende, end det ærede Medlem formodentlig ret betænkt vil være med til, fordi det jo er i sin Orden, at, naar vi forlange af Landets Dyrlæger, at de skulle foretage et saadant Eftersyn, maa der for dette Eftersyn ogsaa ydes de paagældende Dyrlæger nogen Betaling. Men jeg tror, at naar man ved et saadant Eftersyn faar en saa stor Sikkerhed, som man i hvert Tilfælde der igennem kunde faa for, at disse Dyr ere sunde og tjenlige til deres Brug, staar man sig ogsaa ved at betale det; det er saa meget i Røvgopdrættningens Interesse, at jeg ganske sikkert tror, at denne Bestemmelse i Loven ikke vil blive uden Virkning med Hensyn til Bekæmpelsen af fremtidige Sygdomme hos Husdyrene. Det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (Sittichau) anbefalede at modtage Erstatningen af to Tredjedele for de nedslagne Dyr som et Fremskridt, idet der jo efter den nu bestaaende Lovgivning for Nedslagningen af syge Dyr ydes for Hestes Vedkommende kun Halvparten af Burderingssummen og for Hornkvæg jo for saa vidt Ret i, at det er et Fremskridt, naar Lovforslaget nu er gaaet til to Tredjedele baade for Heste og Hornkvæg, men jeg kan aldeles ikke indrømme, at det er et saa betydeligt Fremskridt, at man egentlig kunde føle sig tilfreds derved. Det Krav, som Udvalget eller dets Flertal har opstillet om, at Erstatningen bør sættes til de fire Femtedele, synes mig ikke at være noget urimeligt; jeg kommer maasse senere tilbage dertil og skal derfor i Øjeblikket ikke komme videre ind derpaa. Det ærede Medlem bemærkede dernæst, at Vædringsforslaget under Nr. 15 ligger midt imellem Forslagets Bestemmelser og Flertallets Indstilling. Vædringsforslaget angaar jo, hvilken Autoritet det er, der skal betale Erstatning ved Nedslagning af Dyr. Det af det ærede Medlem og et Par andre Medlemmer under Nr. 15 stillede Forslag er jo ganske vist ogsaa en Indrømmelse og et Fremskridt fra det bestaaende, men jeg tror dog alligevel, at det ikke er en saa stor Indrømmelse, at man virkelig kunde finde sig tilfredsstillet derved. Det ærede

Medlem gør jo nok gældende, at Tuberkulose nu gaar ud, og at Svinedifteritisloven ogsaa falder bort og dermed ogsaa Statens Byrde ved at erstatte Halvparten; men jeg synes ikke, at det just taler for, at man skulde fravige det, som Flertallet har opstillet i sit Vædringsforslag. Det ærede Medlem anbefalede endvidere, at vi fra vor Side, fra min og Flertallets Side, turde vise nogen Eftergivenhed, for at det kunde lykkes at gennemføre Forslaget. Med Hensyn hertil skal jeg, i ethvert Tilfælde paa egne Vegne — paa Udvalgets Vegne har jeg selvfølgelig ingen Bemyndigelse til at tale om, hvor vidt Eftergivenheden kunde strække sig — forsikre det ærede Medlem om, at jeg skal være villig til Imødekommen baade paa det ene og det andet Omraade, men jeg maa dog minde det ærede Medlem om, at der maa lægges særlig Vægt paa, hvilken Andel det bliver, at Statskassen kommer til at bære baade i den ene og den anden Henseende, dette Omraade vedkommende.

Jeg skal dernæst vende mig til det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds (Bertelsen), som jo havde en hel Del Indvendinger at gøre, og som fremkom med en Del indledende Bemærkninger, forinden han gif over til den egentlige Omtale, saa vel af de Forslag, som det ærede Medlem ikke er Medforslagsstiller af, som ogsaa de Vædringsforslag, som det ærede Medlem er Eneforslagsstiller af, og nogle enkelte andre Vædringsforslag, som han og enkelte andre Medlemmer ere Forslagsstillere af. Det ærede Medlem begyndte sin Udvikling med den Udtalelse, at han ikke antog, at vi havde tabt noget ved, at Sagen var gaaet saa meget i Langdrag, som den er. Deri kan det ærede Medlem maasse gerne have Ret. Jeg har allerede i Gaar udtalt i de indledende Bemærkninger, som jeg fremkom med, at jeg anjaa ikke den nu bestaaende Lovgivning for absolut ubrugelig, men allerede det, at man paa et og andet Punkt havde maattet lappe paa den, gjorde det alligevel ønskeligt, at vi kom til en Forandring i saa Henseende. Men det, der særlig gør det ønskeligt, at vi komme til en Forandring, er jo dog det, at Erstatningen bliver større. Den Erstatning, som ydes for nedslagne Dyr og for Foranstaltninger, der ere truene for at modvirke Smitte, bør være større end den, der nu gives, og ligesaa kunde det ogsaa være heldigt, at Maaden, hvorpaa Erstatningen betales, blev betydelig forandret. Det kan dog ikke være nogen Vinding, at det stadig fra Klar til Klar stubbes ud i Fremtiden, thi det er jo dog noget, som Landbrugerne ere komne til at